

forskelle i produktiviteten. Men da vi ikke ved hvorfor, kan vi heller ikke træffe nogen beslutninger på området endnu.«

En lang række af problemerne på sundhedsområdet synes ellers tidligere påpeget i en så konkret grad, at man kan konkludere, om eksempelvis faggrænsernes indsats mod produktiviteten, ligesom lægemangel, sygeplejerskemangel m.m., synes ganske klart dokumenteret.

Der dukker med ganske jævnlige mellemrum historier op med eksempler på ineffektivitet, ting, som der må kunne gøres noget ved uden store dyre rapporter.

Spørgeren er derfor aldeles uforstående over for ministerens udtalelse - det er spørgerens opfattelse, at der skal handles på alle de parametre, vi allerede nu kender - det nytter ikke at fastfryse sundhedssektoren, indtil man om nogle år har fået en rapport, truffet en beslutning og iværksat de fornødne handlinger.

Svar (14/ 12 98)

Sundhedsministeren (Carsten Koch):

Jeg vil bestemt ikke udsætte alle effektiviseringer af sygehusvæsenet. Det citat herom fra dagbladet Børsen, som der henvises til i begrundelsen, er aldeles fordrejet i forhold til, hvad jeg har sagt.

Tværtimod har regeringen taget en række initiativer - senest i aftalen om finansloven for 1999 - der sigter til at øge kvalitet, service og effektivitet i sygehusvæsenet gennem ændringer i struktur, ledelsesforhold, arbejdstilrettelæggelse, personalets uddannelse, anvendelse af informationsteknologi og meget mere.

Hvad jeg drøftede med dagbladet Børsen, var alene, om den omtalte analyse giver et korrekt billede af effektiviseringsmulighederne i sygehusvæsenet. Det er efter min mening ikke tilfældet. Der er nedsat et udvalg i marts i år, der ser på de metodemæssige problemer i forbindelse med sådanne analyser, men det betyder naturligvis ikke, at de igangværende bestræbelser på at gøre sygehusvæsenet bedre skal vente på dette arbejdes færdiggørelse. Det er heller ikke tilfældet.

Spm. nr. S 721

Til socialministeren (11/12 98) af:

Tom Behnke (FP):

»Hvad agter ministeren at foretage sig for at tvinge alle kommuner til dels at iværksætte ledsagerordning for handicappede, dels informere de handicappede om ordningen?«

Begrundelse

Det er kommet frem, at det langtfra er alle kommuner, som har indført ledsagerordningen for handicappede, og der er endnu færre kommuner, som har informeret de potentielle brugere om den nye ordning. Det er selvsagt klart utilfredsstillende, at Folketingets initiativer ikke følges i kommunerne. Som øverst ansvarlige må det være en opgave for ministeren at sikre, at Folketingets beslutninger gennemføres.

Svar (17/ 12 98)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Ledsageordningen blev indført med lov om social service med virkning fra 1. juli 1998.

I marts 1998 udsendte Socialministeriet Vejledning om sociale tilbud til voksne, hvor kapitel 8 beskriver ledsageordningen.

Derudover er der med bekendtgørelse nr. 125 af 23. februar 1998 om betingelser for ledsageordning efter serviceloven udsendt generelle retningslinier for ledsageordningen.

Af vejledningen fremgår, at der vil være nogle personer som klart opfylder betingelserne, men som ikke efterspørger dem på grund af lang tids isolation, hvorfor det kræver et opsøgende arbejde for at få den enkelte til at gøre brug af ordningen.

Der er tale om en helt ny ordning, og i vejledningen opfordres kommunerne til at tilrettelægge ordningen i samarbejde med handicaporganisationerne. I den forbindelse vil det også være naturligt at drøfte hvordan der skal informeres om ordningen og om organisationerne vil eller kan deltage i informationsopgaven.

Den undersøgelse som Den sociale Ankestyrelse i oktober 1998 har udført for Socialministeriet viser at kommunerne har grebet opgaven meget forskelligt an.